

Arrest

nr. 111 297 van 4 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN HARCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U bent een christen. U werd op 3 mei 1963 geboren in Benin City. U woonde echter uw hele leven in Bodo, een dorp in de Niger delta. U hebt uw middelbaar onderwijs afgewerkt. Daarna werkte u steeds als boer en visser in Bodo. U had er ook een eigen kokosnootplantage. U bent getrouwd met (A.N.K.). Samen hebben jullie 2 kinderen Cynthia en Ehis die intussen al volwassen zijn. Tien jaar geleden werd u door (S.B.), de dorpschef van Bodo aangesteld als jeugdleider. Samen met de plaatselijke jeugd onderhield u de wegen in de omgeving, zorgden jullie voor de ouderen in het dorp, enzovoort. De grond in de Niger delta is erg rijk aan olie. Meerdere multinationale bedrijven pompen deze olie in uw buurt op. U merkte dat

uw gewassen niet meer groeiden als vroeger. U hoorde dat er veel olielekken waren in de Niger Delta, maar het had zich nog nooit voorgedaan op uw landbouwgronden. Op 24 juni 2012 was er echter een olielek op uw stuk grond, meer bepaald op uw kokosnootplantage. Dit lek was in een bovengrondse pijplijn en het was volgens u toe te schrijven aan corrosie van de verouderde pijplijn. U merkte dat al uw gewassen begonnen af te sterven. U rapporteerde dit aan de dorpschef. Hij besloot brieven te schrijven naar de vertegenwoordigers van de Nigerian Petrol Company en het bedrijf Shell. Jullie wachtten 2 weken op antwoord, maar er kwam geen reactie. U besloot dat u actie moest ondernemen om uw gronden te redden. Op 5 juli 2012 trommelde u de plaatselijke jeugd op. Niet minder dan 85 jongeren kwamen u helpen. Samen groeven jullie kanalen om de olie te laten afvloeien. Jullie waren al 3 dagen aan het werken toen op 8 juli 2012 5 politiemannen opdaagden. Ze beschuldigden jullie ervan dat jullie een lek gemaakt hadden in de pijplijn en dat jullie olie aan het stelen waren. Ze wilden jullie arresteren. Er ontstond zich een discussie en de gemoederen raakten verhit. U probeerde voortdurend om de gemoederen te kalmeren. Een agent schoot vervolgens 3 jongeren neer. Daarna vielen de jongeren de agenten aan. U bleef pogingen ondernemen om de jongeren tot kalmte aan te manen, maar tevergeefs. Alle 5 de agenten werden gedood en hun wagen werd in brand gestoken. U vluchtte onmiddellijk weg naar Port Harcourt. Dezelfde dag nog vluchtte u naar Maiduguri in het noorden van Nigeria. U kende daar een oude schoolvriend, (V.O.). U woonde er enkele maanden, maar toen raakte u opnieuw in de problemen. U hield een misviering in uw huis. De politie viel binnen en dacht dat jullie leden van de moslimextremistische organisatie Boko Haram waren. Alle aanwezigen werden gearresteerd en naar de gevangenis gebracht. Vervolgens werden jullie naar een gevangenis in Abuja overgebracht. Alle anderen werden vrijgelaten, maar u niet. Men had immers ontdekt dat u betrokken was bij de moord op de 5 agenten in Bodo en dat u voortvluchtig was. U werd overgebracht naar een gevangenis in Abeokuta in Ogun state. U verbleef er ongeveer 3 maanden. Op 4 januari 2013 kon u echter ontsnappen. Er ontstond rebellie en 20 gevangenen, waaronder u, konden ontsnappen. U vluchtte naar een dorp nabij Benin City en leefde ondergedoken. Op 27 januari 2013 verliet u Nigeria per vliegtuig. Dezelfde dag kwam u in België aan. Op 29 januari 2013 vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties. Sinds u in België bent ontdekte u dat u gezondheidsproblemen hebt en dat u aan astma lijdt. U wijt deze aandoeningen aan de vervuiling door de olie in de Niger delta. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een rijbewijs, een bankkaart, 3 internetartikels over olievervuiling in de Niger delta en 1 internetartikel over een ontsnapping uit de gevangenis.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de Nigeriaanse regering te vrezen omdat u in Bodo betrokken was bij een conflict tussen jongeren en de politie, waarbij 5 politiemannen werden gedood. Daarnaast verklaarde u te zijn ontsnapt uit de gevangenis in Abeokuta (gehoor CGVS, p.6,7), waar u zat opgesloten na uw arrestatie in Maiduguri op verdenking van lidmaatschap van Boko Haram. Volgende bedenkingen dienen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U zegt dat er op 24 juni 2012 een olielek was op uw landbouwgrond in Bodo. Dit lek was enkel op uw grond en niet op die van iemand anders. U zegt dat er weliswaar veel olielekken zijn in de Niger delta, maar dat het vorige lek in uw dorp Bodo dateert van 2008. Tussen het lek op uw grond op 24 juni 2012 en het lek uit 2008 zijn er geen andere olielekken geweest in het dorp Bodo (gehoor CGVS, p.8). **Het CGVS beschikt over gedetailleerde informatie betreffende het door u beschreven olielek in Bodo in juni 2012. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze gedetailleerde informatie, die dateert van 3 augustus 2012, komt nergens naar voor dat er een conflict zou plaatsgevonden hebben tussen plaatselijke jongeren en de politie en dat daarbij 3 jongeren en 5 agenten gedood zouden zijn.** Uit de beschikbare informatie komt enkel naar voor dat Shell verklaarde dat ze een onderzoeksteam ter plaatse stuurde om het olielek vast te stellen, maar dat ze dit onderzoek niet konden afronden omdat ze door de lokale jeugd bekogeld werden met stenen. Deze versie van de feiten werd echter tegengesproken door ooggetuigen die zegden dat geen enkel dergelijk incident heeft plaatsgevonden en dat de veiligheidsdiensten aanwezig waren tijdens het onderzoek van Shell naar de oorzaak van het olielek. Ook in alle andere beschikbare informatie van het CGVS is nergens informatie terug te vinden over het feit dat in juli 2012 in Bodo een schermutseling zou plaatsgevonden hebben tussen plaatselijke jongeren en de politie en dat daarbij 3 jongeren en

5 agenten gedood zouden zijn. Nochtans zou verwacht mogen worden dat, indien deze feiten werkelijk plaats zouden gevonden hebben, hierover uitvoerig bericht zou zijn in de lokale en nationale Nigeriaanse media. Een incident waarbij 3 jongeren en 5 politiemannen gedood worden en waarbij 82 jongeren voortvluchtig zijn (gehoor CGVS, p.5,8) is allerm minst een alledaagse gebeurtenis. Zelf legt u meerdere internetartikels neer over olievernijing in de Niger delta en over rechtszaken tegen oliemultinationals. U legt echter evenmin informatie neer die uw relaas betreffende het dodelijk conflict tussen jongeren uit Bodo en de politie zou kunnen staven. **Uw verklaringen over dit dodelijk incident met de politie komen dan ook weinig waarschijnlijk over.**

Verder is door u gegeven informatie over het olielek in Bodo in juni 2012 op meerdere punten tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan het dossier). U verklaart dat u op 24 juni 2012 aan de dorpschef vertelde over het olielek. Hij besloot brieven te schrijven naar de vertegenwoordigers van de Nigerian Petrol Company en het bedrijf Shell. Jullie wachtten 2 weken op antwoord, maar er kwam geen enkele reactie (gehoor CGVS, p. 5,9,10). Uit de informatie van het CGVS blijkt nochtans dat betreffende het olielek van juni 2012 in de Bodo gemeenschap op 29 en 30 juni een onderzoeksteam van Shell ter plaatse gestuurd werd en het lek voorlopig gedicht werd door middel van een houten stok. U vertelt verder dat het olielek begon op 24 juni begon en dat de olie nog steeds aan het lekken was op 8 juli, de dag van uw vlucht (gehoor CGVS, p.10). Volgens info van het CGVS werd het lek ontdekt op 21 juni en werd het lek gedicht op 30 juni.

U verklaart dat de pijpleidingen bovengronds waren en dat dit lek eveneens bovengrond was (gehoor CGVS, p.5,9). De informatie van het CGVS spreekt dit tegen. De pijpleiding en het lek waren ondergronds en er moesten graafwerken uitgevoerd worden om het lek te kunnen vinden.

U weet niet of er iemand, een ingenieur, was die in opdracht van de dorpsgemeenschap ter plaatse kwam om het olielek te bekijken (gehoor CGVS, p.10). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat Shell de gemeenschap aanraadde om een expert aan te stellen om het lek te bestuderen. Vervolgens kwam ingenieur (O.K.) op vraag van de Bodo gemeenschap naar het lek kijken en stelde hij vast dat de oorzaak vermoedelijk corrosie is. Dat u hier niets van zou afweten, ondanks het feit dat dit op uw eigen kokosnootplantage plaatsvond, is weinig waarschijnlijk. Wanneer u gevraagd werd wie (O.K.) is, antwoordde u enkel vaagweg dat hij van het Ogoni-land is en strijdt voor het Ogoni-land (gehoor CGVS, p.10).

De veelvuldige tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de beschikbare informatie van het CGVS doen ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarnaast komt zelfs uw verblijf in het dorp Bodo niet helemaal geloofwaardig over. U verklaart dat u er uw hele leven woonde. U situeert het dodelijke conflict met de politie, de aanleiding voor uw problemen, ook in Bodo (gehoor CGVS, p.3,5,6). U legt echter een rijbewijs neer die uitgegeven werd op 27 mei 2010 waarop de stad Sapele genoteerd staat als uw woonplaats. Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u dat uw verzekeringsagent dit rijbewijs voor u aanvraag en dat hij verkeerdelijk dit adres gebruikte (gehoor CGVS, p.4). Hiermee overtuigt u niet. Het door u neergelegde rijbewijs is het enige document dat u neerlegt ter staving van uw identiteit. Op dit document staat dat uw woonplaats Igbayo road 1 in Sapele is. Sapele ligt echter op 270 kilometer van Bodo. Uw verblijf in het dorp Bodo komt twijfelachtig over.

Als uw verklaringen over uw verblijf in Bodo, het olielek op uw grond en het conflict met de politie in Bodo al geloofwaardig zouden zijn, quod non, dan nog maakt u niet aannemelijk waarom u op de vlucht geslagen bent voor de politie. Immers, u bent niet verantwoordelijk voor de dood van deze agenten. Meer zelfs, u probeerde voortdurend de gemoederen te bedaren, maar u had geen controle meer over de jongeren, nadat een agent 3 van hen doodgeschoten had (gehoor CGVS, p.5,6,7,8). U verklaart hierover dat u vluchtte omdat de jongeren u die dag kwamen helpen op uw eigendom toen het incident plaatsvond. U was dus betrokken partij. Verder verklaart u dat de politie niet naar u zou luisteren en dat ze de bevolking onderdrukken (gehoor CGVS, p.7,8). U weet niet te overtuigen. U was weliswaar betrokken partij omdat de feiten op uw grondgebied plaatsvonden en de jongeren op uw grond aanwezig waren op uw vraag. De escalatie van het conflict werd echter veroorzaakt door het feit dat een agent 3 jongens neerschoot. U hebt de agenten vervolgens geen kwaad gedaan hebt en u bleef zelfs tevergeefs proberen om te bemiddelen (gehoor CGVS, p.5,6,7,8). Door te vluchten maakte u zich mee verdacht. U was onschuldig en kon evengoed ter plaatse blijven en als getuige optreden.

Uit dit alles blijkt dat u uw verblijf in Bodo, laat staan uw betrokkenheid bij het conflict tussen politie in jongeren in Bodo naar aanleiding van een olielek niet aannemelijk wist te maken. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van uw vrees te worden vervolgd naar aanleiding van het conflict in Bodo naar Maiduguri bent gevlucht en daar zou zijn gearresteerd op verdenking van betrokkenheid bij Boko Haram.

Ook uw verklaringen over uw detentie in een gevangenis in Abeokuta naar aanleiding van uw vermeende betrokkenheid bij Boko Haram komen weinig aannemelijk over. U zegt dat u er gedurende 3 maanden opgesloten zat en dat u met 9 mensen in een cel zat. U weet echter van geen enkele van deze 9 medegevangenen hoe ze heten. Daarnaast weet u van geen enkele van deze 9 mensen waarom zij opgesloten zaten (gehoor CGVS, p.11). U verklaart uw gebrekkige kennis door te stellen dat iedereen in de cel een rang kreeg zoals 'sergeant' of 'president' en dat enkel de 'president' het recht had om mensen vragen te stellen (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet. Gegeven het feit dat u gedurende 3 maanden opgesloten zat in een cel met 9 anderen, zou toch op zijn minst verwacht mogen worden dat u van enkele celgenoten zou weten hoe ze heten en waarom zij opgesloten zaten.

Er kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw rijbewijs en uw bankkaart geven een indicatie over uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet meteen betwist worden. De 3 internetartikels over olievervuiling in de Niger delta en over rechtszaken tegen oliemultinationals betreffen louter algemene informatie en hebben geen betrekking op u of het dorp Bodo. Het internetartikel over een ontsnapping uit de gevangenis in Abeokuta betreft louter algemene informatie. U wordt niet in het artikel vernoemd. Uw verklaringen bij het CGVS over uw detentie kwamen niet aannemelijk over. Documenten kunnen enkel bewijswaarde hebben als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier dus niet het geval was. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Uit het door verzoeker geschetste feitenrelaas en de objectieve stukken blijkt wel degelijk dat er sprake is van een schending van artikel 3, 5, 8 en 9 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Verzoeker maakte, gelet op het in het feitenrelaas vermelde incident van 24 juni 2012, het mikpunt uit van willekeurige agressie door de plaatselijke autoriteiten waarbij hij beroofd werd van een menswaardig leven nu hij constant schendingen van zijn privé- en gezinsleven diende te ondergaan. De plaatselijke autoriteiten achten verzoeker immers mee verantwoordelijk en luisteren niet naar verzoekers verhaal. Het klimaat was dermate vijandig en verzoeker vreesde voor zijn fysieke integriteit, zodat hij niet anders kon dan vluchten.

Via de schaarse informatie die hij uit zijn regio kan verkrijgen kan verzoeker stellen dat er geenszins verandering in de plaatselijke situatie is opgetreden. Bij de indiening van zijn asielaanvraag heeft verzoeker een rijbewijs, drie internetartikels over de olievervuiling in de Nigerdelta en één internetartikel over een ontsnapping uit de gevangenis neergelegd ter staving van zijn asielrelaas, zodat hier wel degelijk geloof aan kan worden gehecht. Aangaande het niet bewijzen van zijn identiteit voert verzoeker aan dat hij via allerlei kanalen heeft getracht aan bijkomende stukken te komen, doch dit bleek onmogelijk.

Aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker het volgende: "Aangezien het *supra* gestelde meent verzoekster minstens in ondergeschikte orde een beroep te kunnen doen op het subsidiair beschermingsstatuut."

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn immatriculatiekaart afgeleverd te Aywaille op 1 maart 2013 (stuk 2).

2.2.1. In zoverre verzoeker zich beroept op een schending van artikel 3 EVRM, dient opgemerkt dat de feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève *mutatis mutandis* gelijk is aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. In zoverre verzoeker zich beroept op de schending van de artikelen 5, 8 en 9 EVRM, dient opgemerkt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert in het geheel niet op welke wijze voornoemde artikelen van het EVRM *in casu* zouden zijn geschonden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) verzoekers verklaringen betreffende het olielek dat er op 24 juni 2012 op zijn landbouwgrond te Bodo zou zijn geweest, niet overeenstemmen met de informatie van verweerder in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') over het olielek in Bodo in juni 2012, (ii) verzoeker zijn verblijf in het dorp Bodo niet aannemelijk maakt, (iii) verzoeker evenmin aannemelijk maakt waarom hij op de vlucht zou geslagen zijn voor de politie aangezien hij niets misdaan heeft, (iv) verzoekers verklaringen over zijn detentie in een gevangenis in Abeokuta naar aanleiding van zijn vermeende betrokkenheid bij Boko Haram niet geloofwaardig zijn en (v) de door verzoeker bijgebrachte documenten geenszins de voorgaande vaststellingen kunnen wijzigen. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het

herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De door verzoeker bijgebrachte kopie van zijn Belgische immatriculatiekaart (stuk 2) kan evenmin zijn teloorgegangene geloofwaardigheid herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS